

Vljudno vabljeni na razstavo fotografij

Stanislav Sivec
Zeleni prehod

Galerija ŠOLT, Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 8. septembra 2026, ob 18.30 uri**

Razstava bo na ogled do 13. oktobra 2026

Zeleni prehod

Ko zelena barva prekrije sledove opustošenja.

Kaj se zgodi, ko nekaj poimenujemo zeleno, trajnostno, sonaravno in razvojno – nato pa pogledamo, kaj je za temi besedami dejansko ostalo v prostoru?

Fotografska razstava Zeleni prehod odpira prav to vprašanje. Avtor razstave je Stanislav Sivec, ljubiteljski fotograf in okoljski aktivist.

Fotografije ne prikazujejo zelenega prehoda kot političnega slogana, razvojne strategije ali obljube lepše prihodnosti. Prikazujejo ga tam, kjer se mora vsaka velika beseda na koncu soočiti z resničnostjo – v prostoru.

Na fotografijah je človek. Njegovi projekti, posegi, konstrukcije in ureditve. Projekti, ki so javnosti predstavljeni kot napredek, trajnost, modernizacija, energetska učinkovitost, zelena infrastruktura ali skrb za prihodnost. Toda pogled skozi fotografski objektiv razkrije nekaj drugega: posekano, pozidano, izravnano, betonirano, preoblikovano in razvrednoteno krajino.

Prav v tem je moč te razstave.

Ne govori o tem, kaj bi zeleni prehod moral biti. Govori o tem, kaj se zgodi, ko beseda »zeleno« postane etiketa, ki jo lahko prilepimo skoraj na vsak projekt.

Zeleni prehod je v svojem temeljnem pomenu prehod v trajnostno gospodarstvo in družbo, ki naj bi zmanjšala prekomerno rabo naravnih virov in obremenjevanje okolja. Toda fotografije pred nami postavljajo neprijetno vprašanje: ali je mogoče nekaj imenovati zeleno, če je cena tega »zelenega« projekta uničenje tistega, kar naj bi pravzaprav varovali?

Narave ni mogoče ohraniti tako, da jo najprej odstranimo in nato njeno odsotnost poimenujemo trajnostni razvoj.

Kulturne krajine ni mogoče zaščititi tako, da jo preoblikujemo do neprepoznavnosti in poseg opremimo z zelenim predznakom.

Kulturne dediščine ni mogoče razvrednotiti v imenu razvoja in hkrati govoriti o trajnostnosti.

Fotografija je pri tem neusmiljena. Ne potrebuje promocijskega jezika, projektnih sloganov ali predstavitev za javnost. Ne razlaga. Ne olepšuje. Pokaže.

In prav zato je Zeleni prehod tudi razstava o jeziku.

O besedah, ki so postale tako pogosto uporabljane, da lahko izgubijo svoj prvotni pomen. O pridevnikih, ki ustvarjajo vtis odgovornosti, še preden pogledamo posledice dejanja. O tem, kako lahko beseda trajnostno zakrije vprašanje, kaj je bilo zaradi nekega projekta izgubljeno.

Fotografije zato niso zgolj dokument časa. So vizualni dokaz razkoraka med deklariranim in dejanskim.

Med projektom na papirju in prostorom po izvedbi.

Med zelenim projektom in njegovo rjavo, sivo, betonsko, izsekano ali degradirano sledjo.

Med tem, kar nam je predstavljeno kot skrb za prihodnost, in tem, kar bo prihodnjim generacijam dejansko ostalo.

Razstava zato ni poziv proti razvoju. Je poziv k temu, da razvoj ponovno merimo z merili, ki so večja od investicijske vrednosti, hitrosti izvedbe in privlačnosti projektnega imena.

Kaj ostane naravi?

Kaj ostane človeku?

Kaj ostane krajini?

Kaj ostane dediščini?

In predvsem: kaj ostane za zelenimi besedami, ko z njih odstranimo zeleno barvo?

Zeleni prehod je zato lahko razumljen tudi kot ironija. Ne zato, ker bi bil zeleni prehod sam po sebi prevara, temveč zato, ker razstava opozarja na trenutek, ko »zeleno« postane predvsem pridevnik, ne pa merilo ravnanja.

Fotografije tega ne povedo. Fotografije to pokažejo.

In gledalec je tisti, ki mora odgovoriti.

Morda je največji paradoks razstave prav v tem, da je njena najbolj zelena poteza – pogled.

Pogled, ki se ne pusti prepričati besedam.

Pogled, ki preveri, kaj je ostalo za njimi.

Pogled, ki od projekta zahteva več kot zeleno oznako.

Zahteva zeleno sled.

Staša Bizjak

Stanislav Sivec

Rojen je bil 8.marca 1963 na Jesenicah. S fotografijo se je srečal v srednji šoli, v fotografskem krožku, nato si je kupil prvi fotoaparat. V času študija je v Zavodu ŠOLT razvijal črno-bele fotografije. Je član Fotokluba Ljubljana. Najraje fotografira pokrajino, ki je bolj pri miru kot ptice, vendar se tudi ta pred njegovimi očmi spreminja hitreje kot kadarkoli prej.